

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Proca Alexei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Proca Alexei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea edificiului și recunoașterea valabilității contractului de comodat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Proca Alexei și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 18 aprilie 2014, Proca Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Biroului Migrație și Azil al MAI al RM cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea edificiului și recunoașterea valabilității contractului de comodat.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2011, cu acordul Ministerului Afacerilor Interne al RM în cadrul Centrului de Plasament Temporar al Minorilor al MAI din str. L. Tolstoi 39, mun. Chișinău a fost amenajat un paraclis în scopul catehizării și educației moral-spirituală a minorilor plasați în cadrul centrului, prin intermediul căruia s-au petrecut diverse activități de încadrare în viața socială a persoanelor social-vulnerabile inclusiv: organizarea pelerinajelor pe teritoriul RM, activități de caritate, organizarea diferitor activități de sărbători.

În aceeași perioadă a fost solicitată acordarea susținerii spirituale a persoanelor cu dezabilități auditive și de vorbire, condiții asigurate în cadrul Paraclisului cu efortul depus de slujitorii paraclisului și traducători.

Menționează că în urma efectuării reformelor, Centrul de Plasament a fost desființat, iar începând cu luna aprilie 2013, și-a început activitatea o altă

subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne - Biroul Migrație și Azil, care de la bun început s-a prezentat ostilă bisericii, insistând ilegal asupra încetării activității Paraclisului.

Considera că este inadmisibil să se permită lichidarea și demolarea bisericii într-o țară ortodoxă, mai mult că activitatea specifică a acestui paraclis este de a contribui în mod semnificativ la susținerea persoanelor cu dezabilități, fiind unicul locaș din RM în care se petrec slujbe divine pentru persoanele cu dezabilități auditive și alte categorii.

Totodată afirmă că multiplele adresări în instanțele competente nu au dus la rezolvarea problemei iar, Biroul Migrație și Azil al MAI al RM, i-a avertizat despre faptul, că biserica urmează să fie închisă.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 5, 199, 572, 859 Cod civil și art. art. 9, 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită, înlăturarea obstacolelor la folosirea edificiului din str. L. Tolstoi 39 mun. Chișinău și recunoașterea valabilității contractului de comodat încheiat între MAI al RM și Mitropolia Moldovei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2014, acțiunea a fost scoasă de pe rol din motiv că reclamantul nu s-a prezentat în mod repetat în ședința de judecată și din motivul nerespectării procedurii de soluționarea a litigiului pe cale extrajudiciară (f.d. 31).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2015, a fost admis recursul declarat de Proca Alexei, casată încheierea primei instanțe și remisă pricina în prima instanță pentru examinarea în fond (f. d. 55-59).

În cadrul dezbaterilor judiciare reclamantul Proca Alexei concretizându-și cerințele a solicitat înlăturarea obstacolelor în folosirea edificiului din str. L. Tolstoi 39, mun. Chișinău și obligarea Ministerului Afacerilor Interne al TM și Biroul de Migrație și Azil al MAI al RM să semneze un contract de comodat.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015, cerințele lui Proca Alexei în partea obligării Ministerului Afacerilor Interne al RM și Biroului Migrație și Azil al MAI al RM să semneze un contract de comodat au fost scoase de pe rol din motiv că cererea a fost semnată și depusă în judecată de o persoană neîmputernicită.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015, acțiunea în partea înlăturării obstacolelor în folosirea edificiului din str. L. Tolstoi 39, mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Proca Alexei, și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanțele judecătorești cu referire la circumstanțele cauzei și probele din dosar au reținut prevederile art. 46 din Constituție RM care reglementează aspecte ce țin de dreptul de proprietate privată și au relevat că Proca Alexei solicită apărarea unui drept real în temeiul prevederilor art.307 – 310 Cod civil, însă de fapt nu dispune de un asemenea drept.

În context, instanțele au remarcat că prin prisma legislației civile, posesiunea este o stare de fapt, care trebuie confirmată printr-un contract, iar în cazurile prevăzute de lege, și înregistrat în Registrul bunurilor imobile, pe când Proca Alexei a fost în imposibilitate de a face dovada existenței unui drept real la folosirea

edificiului din incinta Biroului Migrație și Azil cu sediul în str. L. Tolstoi 39, mun. Chișinău.

Totodată, instanțele au respins ca fiind declarative invocările lui Proca Alexei cu referire la art. 307-310 Cod civil ce reglementează posesiunea de bună-credință, revendicarea de către posesorul de bună-credință a bunului aflat în posesiune nelegitimă, dreptul posesorului de bună-credință la posesiune netulburată și posesiunea legitimă și stabilind că Proca Alexei a eliberat deja de sine-stătător imobilul situat în str. L. Tolstoi 39, mun. Chișinău, au concluzionat că în speță posesiunea ca stare de fapt nu mai există.

La data de 03 februarie 2017, Proca Alexei a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante și legale pentru soluționarea justă a pricinii și au aplicat și încălcat normele de drept material, fapt ce a dus la pronunțarea unei hotărâri ce contravine împrejurărilor cauzei și normelor de drept național și internațional.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 februarie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 06 decembrie 2016, în termen.

La 27 februarie 2017, în adresa intimațiilor Ministerul Afacerilor Interne al RM și Biroul Migrație și Azil al MAI al RM a fost expediată copia recursului declarat de către Proca Alexei cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 23 martie 2017, Biroul Migrație și Azil al MAI al RM a depus referință la recursul declarat de Proca Alexei, invocând netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Însă, intimatul Ministerul Afacerilor Interne al RM nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Proca Alexei este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Proca Alexei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Proca Alexei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Proca Alexei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Proca Alexei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva